

10. Altres influències

10.1. El relleu

El relleu de l'àrea d'estudi pren direcció est-oest unint l'Albera i les Salines longitudinalment a través de les carenes i nombroses valls existents. La disposició del relleu ha servit durant milers d'anys com a via natural de dispersió de moltes espècies terrestres mitjançant la continuïtat existent entre les dues serralades. Però actualment, aquesta funció de corredor natural es troba alterada per l'activitat antròpica.

Aquesta activitat ha generat, en alguns traçats de les infraestructures, un seguit de zones de grans talussos. Aquests desnivells dificulten el pas de moltes espècies i s'ha observat que els passos de fauna ubicats en aquests sectors són poc utilitzats. Una característica fonamental que determina l'efectivitat del pas de fauna és el fet que les entrades estiguin ubicades al mateix nivell que els entorns, de manera que els animals hi puguin accedir sense rampes d'accés ni descens. Per això, si l'entrada s'ubica enmig de grans talussos, es disminueix l'ús dels passos i només les espècies més ubiqüistes i adaptades a aquestes condicions, com petits mamífers i alguns carnívors (fagina i geneta), els utilitzen (*Carme Rossell, 1998*).

Com s'ha pogut observar no estem davant d'una àrea amb un relleu fàcil o suau, sinó que presenta sectors amb grans desnivells i pendents. Aquest factor ha provocat que molts trams del traçat es trobin enmig de talussos, com són, per exemple, els aproximadament els 3 quilòmetres de la N-9 (*continuació en territori francès de la N-II*) que separen les dos poblacions franceses de Le Boulou i Le Perthus. I per tant, no s'espera que en aquesta zona els passos inferiors experimentin un volum gaire important de fauna. En territori català també tenim dues zones de condicions similars. Una d'elles comença en la part més al nord del anomenat Hàbitat Passera 2 i acaba en les proximitats de l'entrada del polígon industrial de La Jonquera. L'altre zona és l'últim quilòmetre abans de l'arribada al nucli de Le Perthus. Aquestes tres zones, per tant, no gaudiran d'una gran funcionalitat en l'ajuda per la connectivitat.

10.2. Infraestructures elèctriques

Les línies d'alta i mitja tensió són causa directa de mortalitat per electrocució de diverses espècies d'ocells. La severitat d'aquest impacte és molt desigual segons les espècies, però esdevé particularment greu en aquelles espècies que han estat classificades de rares, vulnerables o amenaçades d'extinció. Un exemple és l'àliga perdiguera (*Hieratus fasciatus*), una espècie amenaçada d'extinció i en declivi a nivell europeu, espanyol i català, de la qual entre el 75-93% dels seus efectius poblacionals es troben a la península ibèrica, motiu pel qual ha estat intensament estudiada (J. Real et al). A nivell català, l'àliga perdiguera té entre 70-80 parelles, distribuïdes en tres nuclis de població, un dels quals és L'Empordà, constituït per 4 parelles el 1992 (Real & Mañosa, 1992) Aquestes parelles nidifiquen en els relleus muntanyencs que limiten el Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, l'Albera-Cap de Creus i el Montgrí. La densitat de l'espècie, calculada a partir de l'àrea ocupada, s'acosta a una parella per cada 100 km² d'hàbitat favorable a la nidificació. La principal causa de mortalitat subadulta per aquesta espècie és, justament, l'electrocució en línies de mitjana tensió i la persecució directa (Real & Mañosa, 1997).

Fig. 35. Línia elèctrica dins l'Hàbitat passera 2

Els efectes negatius de les línies elèctriques sobre la fauna són variis:

- Alteració de l'hàbitat de la vida silvestre
- Increment del nivell sonor
- Pèrdua de nius
- Modificació de les condicions d'habitabilitat
- Danys per electrocució
- Danys per col·lisió

Cap la possibilitat de la construcció d'una línia d'alta tensió (400 Kv) que creuaria l'àrea d'estudi. L'aprofundiment en el tema és impossible ja que no hi ha cap projecte ni estudi definitiu dut a terme. Tot i això, fora interessant remarcar l'elevat grau d'impacte que generaria, ja que es tracta d'una zona amb rellevant importància faunística pel què fa a aus i ratpenats. Hom sap que l'Albera és un dels principals punts dels Pirineus i de tot Europa pel què fa a les vies de migració d'aus entre Àfrica i el vell continent, a més de disposar d'una excepcional diversitat de ratpenats i zones humides amb capacitat d'acollir gran nombre d'espècies en èpoques de migració. Per tant, en cas de què es construís, aquesta suposaria un augment de les probabilitats a patir danys per col·lisió i electrocució per part de les aus.

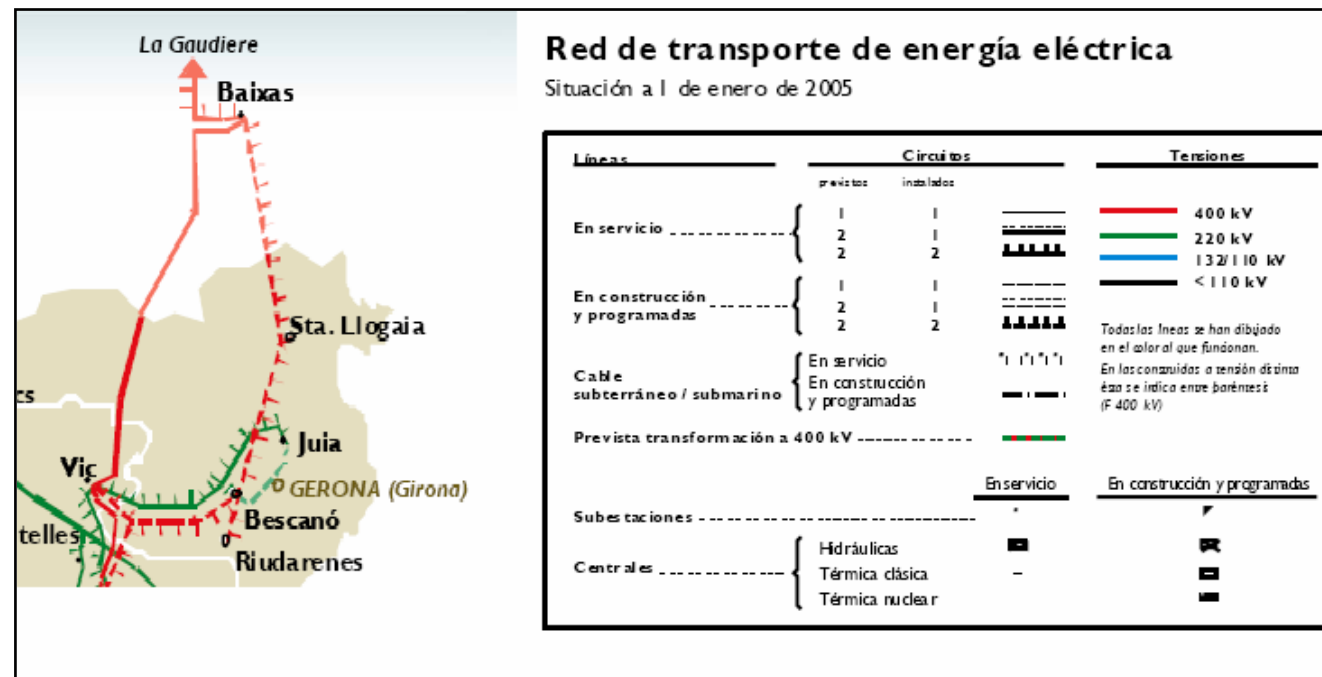

Fig. 35. Línies elèctriques a la demarcació de Girona. Font: Red Eléctrica Española